

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1349/05
27.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Mirjane Grubić, Vesne Popović, Jasminke Stanojević i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, adv., protiv tužene JP "BB", koga zastupa VV, adv., radi naknade štete i činidbe, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž. br. 3926/03 od 17.02.2005. godine, u sednici održanoj 27.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž. br. 3926/03 od 17.02.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Bečeju P. br. 268/2001 od 10.12.2002. godine, stavom prvim izreke, odbijen je primarni tužbeni zahtev tužioca VV, kojim je tražio da sud obaveže tuženog JP "BB" da tužiocu isplati 350.000,00 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom računajući od dana utuženja do konačne isplate, kao i da mu naknadi troškove spora. Stavom drugim izreke, odbijen je eventualni tužbeni zahtev tužioca AA da sud obaveže tuženog JP "BB" da ukloni sa parcele tužioca pod brojem GG sve cevi koje je postavio za isporuku toplotne energije tokom 1999. godine, te da obaveže tuženog da tužiocu isplati na ime korišćenja njegove nepokretne stvari 38.000,00 dinara i to za period od momenta postavljanja ___ cevi pa do dana postavljanja eventualnog tužbenog zahteva, kao i obaveže tuženog da isplati tužiocu troškove spora sa kamatom od dana presuđenja pa do isplate. Stavom trećim izreke, obavezan je tužilac da naknadi tuženom troškove postupka od 48.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom računajući je od dana presuđenja pa do isplate, a u roku od 15 dana.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž. br. 3926/03 od 17.02.2005. godine, stavom prvim izreke, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena prvostepena presuda. Stavom drugim izreke, odbijen je zahtev tuženog da mu tužilac naknadi troškove odgovora sastava na žalbu u iznosu od 12.250,00 dinara.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu čl. 386. ZPP ("Sl. list SFRJ" br. 4/77, 36/77 ... i "Sl. list SRJ" br. 27/92, 31/93, sa kasnijim izmenama i dopunama), koji se primenjuje na osnovu čl. 491. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS" br. 125/2004) i našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP, na koju Vrhovni sud Srbije pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, na kat. parceli br. GG, sagrađena je porodična stambena zgrada u DD, čiji je vlasnik tužilac. Stambeni objekat tužioca faktički je samo poslednji trosoban stan u lameli od četiri ista stana, pod jednim krovom. Tokom proleća ___ godine, tuženi je izvršio izgradnju toplovodnog razvoda u označenom naselju. Izvođač radova bila je "ĐĐ", a prethodno su dobijeni urbanističko - tehnički uslovi za izgradnju, u skladu sa generalnim urbanističkim planom ___ i idejnim rešenjem proširenja toplotnog konzuma, uz postojanje odgovarajućeg projekta. Majka tužioca je, kao i najveći broj anketiranih građana, izrazila želju da se i njen stan, u kome je stanovala, priključi na sistem daljinskog grejanja tuženog, radnici izvođača radova proveli su na terenu oko mesec i po dana, za to vreme više puta su ostvarivali kontakte sa svim stanarima, ali protivljenja izvođenju radova nije bilo (tužilac je u to vreme više puta dolazio u posetu majci i nije stavljaio bilo kakav prigovor). Inače, između dva stana u DD nalazi se neasfaltirani kolski put, koji više od trideset godina koriste okolni stanari za prilaz svojim parcelama, kao jedini izlaz kolima do javnog puta, preko njega prolaze kola hitne pomoći, javnog Preduzeća "EE", kao i druga vozila. Na opisanom mestu tog dela kat. parcele GG (državna svojina, a nosilac prava korišćenja, posle smrti majke, je tužilac) i to na samom kraju, na neznatnoj površini zemljišta postavljene su cevi za isporuku toplotne energije, uz postojanje usmene saglasnosti tada jedinog korisnika zemljišta i stana sada pok. majke tužioca, o čemu je i tužilac imao saznanje i tada se nije protivio. Posle ovoga, zemljište je dovedeno u prvobitno stanje i uspostavljen isti režim njegovog korišćenja kao i ranije, a u istom zemljištu nalaze se cevi fekalne kanalizacije. Pravni prethodnik tužioca i tužilac sporno zemljište ni za šta nisu upotrebljavali, a tužilac ne stanuje u svom stanu, niti ga je izdao trećim licima.

Na utvrđeno činjenično stanje, a imajući u vidu sadržinu pravne zaštite koja se tužbom traži, pravilno je primenjeno materijalno pravo i to odredbe čl. 42. Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa, čl. 154., čl. 155. čl. 156. i čl. 163. Zakona o obligacionim odnosima, kada je odbijen tužbeni zahtev

Polazeći od opšteg načela o prouzrokovanju štete i osnova odgovornosti, te pojma i karakteristika štete - umanjene nečije imovine (obična šteta) i sprečavanje njenog povećanja (izmakla korist), kao i da ko na svoju štetu dozvoli drugome preduzimanje neke radnje, ne može od njega zahtevati naknadu štete prouzrokovane tom radnjom, ispravno su nižestepeni sudovi zaključili da, u ovoj pravnoj stvari, tužilac nije pretrpeo nikakvu stvarnu štetu postavljanjem toplovoda i da se, pored toga, saglasio da se cevi postave na delu kat. parcele na kojoj ima samo pravo korišćenja, koji, je po završetku radova, doveden u prvobitno stanje, mada ga tužilac ranije ni na koji način nije upotrebljavao. Pritom, u konkretnom slučaju, nema mesta primeni ni čl. 42. Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa, niti, pak, čl. 156. Zakona o obligacionim odnosima. Pravno sredstvo koje citirani zakoni navedenim odredbama ustanovljavaju, je zahtev za otklanjanje opasnosti od štete, koji je povezan sa uznemiravanjem vlasnika ili pretpostavljenog vlasnika neugodnostima koje se ne kvalifikuju uvek i kao šteta. Međutim, teorija o imisijama pretpostavlja da su one takve da po intenzivnosti u znatnoj meri ograničavaju vlasnicima korišćenje njihova prava svojine, ali vršenje opšte korisne delatnosti ne spada u tu kategoriju pod uslovom da je društveno opravdana, da nije štetna po zdravlje ljudi i da se njome ne narušava ravnoteža u prirodi. Takav interes je zasigurno jači od pojedinačnog. Kako postavljanje toplovoda u naseljem mestu predstavlja opšte korisnu delatnost, koja ujedno utiče na uvećanje vrednosti stana tužioca, pošto mu omogućava da se na toplovod priključi, izvesno da tužbeni zahtev nije osnovan.

Navodi u reviziji da su nižestepene presude zahvaćene bitnom povredom odredbama parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 14. ZPP, i da imaju nedostataka zbog kojih se ne mogu ispitati, su neosnovani. Naprotiv, prvostepena i drugostepena odluka sadrže jasne i argumentovane razloge o odlučnim činjenicama, zasnovane na utvrđenom činjeničnom stanju.

Ukazivanje podnosioca revizije na mogućnost ostvarivanja prava na naknadu tužiocu od strane tuženog po čl. 219. Zakona o obligacionim odnosima, nije osnovano. Ovim članom predviđeno je da kad je neko tuđu stvar upotrebio u svoju korist, imalac može zahtevati, nezavisno od prava na naknadu štete ili u odsustvu ove, da mu se naknadi korist koju je imao od upotrebe. Dakle, kada dođe do upotrebe tuđe stvari u svoju korist odnos između korisnika i vlasnika ili drugog imaoca stvari može se uvek raspraviti po pravilima o pravno neosnovano obogaćenju, a po pravilima o naknadi štete samo ukoliko postoje uslovi za primenu tih odredaba. No, pretpostavka za primenu ovog člana je postojanje stvarno postignute koristi koja bi se sastojala u povećanju imovine jednog lica na drugo bez pravnog osnova, o čemu, u ovoj parnici, ne može biti reči.

Ostalim navodima u reviziji napada se ocena izvedenih dokaza i utvrđeno činjenično stanje, a revizija se iz ovih razloga ne može podneti, u smislu čl. 385. st. 3. ZPP.

Na osnovu čl. 393. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj sudske pisarnice

Mirjana Vojvodić

vs